

Castanyada's day

Siguem sincers, per a molts nois i noies, no hi ha color. Ha pogut competir enguany la Castanyera –molt nostrada, però una mica quica– amb la carnavalada de Halloween? Carbasses amenaçadores, fantasmes, ensurts... tot barrejat en una mena de caramelles a lo bèstia... fan una temptació molt llaminera per a les criatures dolcíssimes.

I si ha pogut competir... quan temps ens queda? (em poso pessimista). Això sí, si estem a un pas de claudicar, fem-ho amb dignitat: l'imaginari comercial dominant ens pot aportar moltes idees per "refundar" la Castanyada. Per exemple:

1) *Harrypottitzem* la Castanyera: Convertim-la en una bruixa i impregnem la festa de màgia novel·lada. Potser no és tan mala idea i podríem amortitzar la capsa del Màgic Andreu que vam comprar fa uns quants Nadals.

2) *Alienitzem*: la Castanyera: Fem una festa sideral, en la qual la Castanyera és un ser d'una altra galàxia que bla, bla... (i afegim unes dosis "d'observació dels estels" si els nostres encara persistents escrúpols pedagògics ens ho demanen).

3) *Culebronitzem* la Castanyera: La Castanyera en realitat és l'àvia de Plats Bruts, i ens inventem *esquetxos* amb el David, el Lópes, la Emma...

4) *Hooliganitzem* la Castanyera (la proposta més agressiva, especial per a nens i nenes hiperactius i/o plastes): convertim la festa en un esport de risc, una competició de lluita de castanyes... o de pallofes, en la versió més light.

Com a contrapartida –i venjança– catalanitzem l'americanada del Dia d'Acció de Gràcies. Segur que idees no ens falten. Per exemple, transformar la festa en una celebració familiar a la carta, amb data variable, fent-la coincidir amb esdeveniments importants:

- El dia en què els fills se'n van de colònies, i en comptes d'un gall dindi anem tots els pares i mares a la Barceloneta a fer un suquet de peix...
- El dia en què els fills de trenta-cinc anys se'n van de casa, i el gall dindi els hi regalem perquè estrenin el congelador.
- El dia en què acabem de pagar l'ortodòncia del Quimet.

- El dia en què el hámster desapareix misteriosament, i mai més hem de netejar la gàbia.
- El dia sense televisió, i aquell dia donem gràcies al Senyor perquè encara ens recordem de jugar al vuit americà, al continental, al póker o, com a mínim, al burro!